

ترجمه تاریخ القرآن

تألیف:
ابو عبدالله مجتهد زنجانی

ترجمه: دکتر اکبر خدادادی

اکبر خدادادی

معرفی مؤلف:

علامه شیخ عبدالله مجتهد زنجانی، فرزند میرزا نصرالله در ۱۳ جمادی الاولی سال ۱۳۰۹ق (۱۲۶۸ش) در زنجان به دنیا آمد و در همانجا بالید. وی پس از فراگیری علوم مقدماتی و آموختن فلسفه و کلام، نزد میرزا ابراهیم حکمی یکی از شاگردان فیلسوف بزرگ میرزا ابوالحسن، مشهور به «جلوه» در سال ۱۳۳۰ق به نجف رفت و در آن شهر با دانشمندانی چون علامه سید کاظم یزدی و استاد شریعت اصفهانی ملاقات کرد و از درس آقا ضیاء الدین عراقی و میرزا محمد حسین نائینی بهره‌ها برداشت. وی پس از سفر به سوریه، مصر، فلسطین و حجاز؛ و پرداختن به تعلیم و تعلم در آن کشورها، به وطن خود زنجان بازگشت ولی دوباره در سال ۱۳۵۳ق به مصر رفت و این بار با استاد احمد امین نویسنده کتاب فجر اسلام و سایر علمای مصر دیدار کرد و آنان چون فضل و دانش وی را مشاهده کردند به دیده احترام به او نگریستند و زبان به مدح و ثنای وی گشودند.

سپس علامه زنجانی به تهران آمد و مدت چهار سال در دانشکده علوم معقول و منقول

(دانشکده الهیات و معارف اسلامی) دانشگاه تهران به تدریس پرداخت ولی به علت ابتلاء به بیماری قلبی، به موطن اصلی خویش بازگشت و پس از مدتی اقامت در آنجا، در ۷ جمادی الثاني سال ۱۳۶۰ ق (۱۳۱۹ ش) در سن ۵۱ سالگی به دیار باقی شتافت.

آثار مؤلف
سیاره
سیاره
سیاره
سیاره
سیاره

آثار مؤلف :

از این محقق ممتاز ایرانی، آثار گرانبهایی به یادگار مانده که تاکنون تعدادی از آنها به چاپ رسیده و بقیه نیز نزد فرزند برومند وی میرزا صادق ضیائی موجود است. آثاری که از ایشان به طبع رسیده عبارت اند از:

۱. تاریخ القرآن، متن اصلی این کتاب که به زبان عربی است، در سال ۱۳۵۴ ق در مصر چاپ شده است.

۲. بقاء النفس بعد فناء الجسد، چاپ قاهره.

۳. الفیلسوف الفارسی الكبير صدر الدين الشیرازی.

۴. طهارة اهل الكتاب، چاپ بغداد.

۵. ترجمة قسمتی از کتاب الابطال، به زبان فارسی، چاپ تبریز.

۶. عظمت حسین بن علی (ع)، به زبان فارسی، چاپ تبریز.

معرفی کتاب تاریخ القرآن :

این کتاب یکی از مهم‌ترین آثار علامه زنجانی است که اوّل بار به سال ۱۳۵۴ ق، در مصر به چاپ رسید و در مدت اندکی در مراکز اسلامی انتشار وسیعی پیدا کرد و تقریبات و نقدهای علمی زیادی در جراید و مجلات مختلف از طرف دانشوران و نویسنده‌گان برآن نگاشته شد.

این کتاب، دربردارنده ۳ مقدمه است که عبارت اند از: مقدمه اعضای کمیته ترجمه دایرة المعارف اسلامی، مقدمه استاد احمد امین، نویسنده کتاب فجر اسلام و مقدمه مؤلف که در آن پیرامون ولادت پیامبر ﷺ، وضعیت جهان هنگام ظهور وی و نیز مختصی درباره سیره آن حضرت سخن رانده شده است.

کتاب دارای سه بخش است. مؤلف در بخش اوّل به مباحثی همچون پیدایش و

گسترش خط در حجاز، خطی که قرآن بدان نگاشته شده، نظر مورخین اروپایی و عربی، خط در مدینه (یثرب)، ابتدای نزول وحی و اولین آیات نازل شده، زمان نزول قرآن، واداشتن صحابه توسط پیامبر ﷺ به خواندن قرآن، کتابت قرآن در زمان نزول، به امر پیامبر ﷺ، درباره آنچه قرآن در زمان پیامبر ﷺ بروی آن نوشته می‌شد، اسامی کسانی که قرآن را در عهد پیامبر ﷺ جمع آوری کرده‌اند و بحث ترتیب نزول قرآن در مکه و مدینه، پرداخته است.

بخش دوم کتاب شامل این مطالب است: قرآن در عهد خلفا، ترتیب سوره‌ها در مصحف علیؑ و آبی بن کعب و عبدالله بن مسعود و عبدالله بن عباس و امام صادقؑ، ذکر خصوصیات قاریان هفت گانه و نقطه گذاری و اعراب گذاری قرآن.

علامه زنجانی در بخش سوم، به مباحثی پیرامون قرآن و اروپاییان می‌پردازد و نیز از ترجمه قرآن به زبان‌های غربی، نظر بعضی از دانشمندان اروپایی درباره تاریخ سوره‌های قرآن و بالاخره بحثی پیرامون فوایح سوره‌ها، سخن به میان می‌آورد. در پایان یکتاب نیز فهرست اعلام و مصادر کتاب آمده است.

ویژگی خاص این کتاب آن است که مؤلف برای تهیه مطالب و ارایه شواهد از کتب علماء و بزرگان قرن‌های گذشته اسلام، رنج فکری بسیاری را متحمل گردیده و به منابع زیادی از کتاب‌های معتبر که سندهای قوی برای همگان می‌باشند مراجعه کرده است.

این کتاب از زمان نگارش و انتشار تاکنون یکی از منابع مهمی بوده است که اکثر قرآن‌پژوهان، به ویژه علاقه‌مندان به تاریخ قرآن به آن مراجعه و از مطالب آن بهره‌ها برده‌اند.

چاپ‌های مختلف کتاب:

کتاب تاریخ القرآن اول بار در سال ۱۳۵۴ق در مصر توسط مؤسسه‌ای به نام لنجه تالیف والترجمه والنشر طبع گردیده و بارها توسط ناشر مذکور تجدید چاپ شده است. در سال ۱۳۸۷ق مرحوم سید کاظم صدر السادات دزفولی مؤسس کتابخانه صدر، واقع در خیابان ناصر خسرو تهران و نیز در سال ۱۴۰۴ق (۱۳۶۳ش) سازمان تبلیغات اسلامی به چاپ آفست این کتاب اقدام کرده‌اند.

ترجمه کتاب :

اولین و تنها ترجمه‌ای که از این کتاب به دست نگارندهٔ این سطور رسیده، ترجمهٔ جناب آقای ابوالقاسم سحاب است که در سال ۱۳۱۷ ش در چاپخانهٔ شرکت مطبوعات، توسط ناشری به نام (ح-ر) به طبع رسیده است.

این ترجمه از نظر دقیق، نه چندان مطلوب و از جهت روان بودن و نیز فارسی امروزی، فوق العاده ضعیف است و سبک نگارش آن تا حدی قدیمی و ناماؤوس می‌نماید.

در هر صورت کتاب تاریخ القرآن از اولین کتاب‌هایی است که تحت عنوان مزبور، به بحث مستقل و در ضمن مستند، پیرامون قرآن و ادواری که برآن گذشت، می‌پردازد. دیگر آنکه این کتاب توسط یک مجتهد مسلمان ایرانی به رشتۀ تحریر درآمده و به نظر می‌رسد مؤلف، آن را به پیروی از تشودور نولدکه (Theodor Noldeke) که او نیز کتابی با همین عنوان به زبان آلمانی تالیف کرده، نوشته است.

همچنین در زمان کنونی، این کتاب یکی از متون با ارزش معاصر به شمار می‌رود و لازم است که به خاطر احیاء آن نیز، در راه چاپ متن عربی و نیز ترجمهٔ صحیح و روان آن قدم هایی برداشته شود. مجموع این دلایل، نگارندهٔ این سطور را برآن داشت تا با یاری و مشورت پیش‌کسوتان و پیران طریق در راه برگرداندن آن از عربی به پارسی پیشاوهنگ شود و در این راه موارد ذیل را فراروی خود داشته باشد:

۱. در روش ترجمه حفظ امانت مؤلف، پیوسته رعایت شده اعم از متن کتاب، جداول، پاروئی‌ها و ضمائم کتاب.
 ۲. تلاش در راه برگرداندن دقیق و در ضمن شیوا و روان.
 ۳. گزینش واژه‌های فارسی و جلوگیری از بکاربردن واژه‌های متن عربی اصلی کتاب تا جایی که واژه‌ای در نظر خواننده ناماؤوس جلوه ننماید.
- در این راستا مترجم انتظار دارد که خوانندگان کتاب از هر نقد و ایرادی فروگذاری نکرده و با تقادی خویش و طرح مسایل مربوط به آن وی را در بهتر نمودن این کار و نیز بهتر شدن کارهای بعدی یاری کنند.
- دیده بر هر نقش بستم، آنچه دیدم آن نبود با حقیقت پیش رفتم، آنچه گفتم آن نشد